

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาเศรษฐกิจ มีเป้าหมายที่สำคัญสามประการคือ ด้านประสิทธิภาพ ด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และด้านความเท่าเทียม ซึ่งด้านประสิทธิภาพนี้ส่วนหนึ่งคือการเน้นไปที่การขยายตัวด้านการผลิตจึงทำให้ความต้องการใช้ปัจจัยการผลิตเพิ่มขึ้นตามไปด้วย โดยน้ำมันถือเป็นปัจจัยการผลิตหนึ่งที่สำคัญของทุกภาคอุตสาหกรรม ตั้งแต่ภาคการผลิตพลังงาน ภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม ภาคการคมนาคมขนส่ง และภาคบริการ โดยถ้าไม่รวมอุตสาหกรรมน้ำมันและปิโตรเลียมนั้น อุตสาหกรรมการขนส่งและสื่อสารจะมีความต้องการใช้ด้านน้ำมันและปิโตรเลียมมากที่สุดโดยมีสัดส่วนถึงร้อยละ 17.7 รองลงมาคืออุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติกและเครื่องใช้ร้อยละ 10.4 ภาคการเกษตรมีสัดส่วนร้อยละ 6.9 และภาคการบริการเป็นภาคที่มีรายจ่ายของน้ำมันและปิโตรเลียมน้อยที่สุดคือร้อยละ 6.8 ตามตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1

ตารางผลผลิตและปัจจัยการผลิต (Input-Output Table : I-O Table)

ภาคอุตสาหกรรม	ความต้องการใช้ด้านน้ำมัน และปิโตรเลียม(ร้อยละ)
อุตสาหกรรมน้ำมันและปิโตรเลียม	ร้อยละ 57.9
อุตสาหกรรมการขนส่งและสื่อสาร	ร้อยละ 17.7
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติกและเครื่องใช้	ร้อยละ 10.4
ภาคการเกษตร	ร้อยละ 6.9
ภาคการบริการ	ร้อยละ 6.8

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(update data ปี พ.ศ. 2543)

ในปัจจุบันประเทศไทยมีความต้องการใช้พลังงาน ในการผลิตสินค้าและบริการ ประมาณวันละ 1.525 ล้านบาร์เรล แต่ความสามารถในการผลิตพลังงานภายในประเทศมีเพียง ประมาณวันละ 7.42 แสนบาร์เรล ทำให้ปริมาณน้ำมันไม่เพียงพอต่อความต้องการ จึงต้องพึ่งพา การนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ และคิดเป็นสัดส่วนการนำเข้า ถึงประมาณร้อยละ 63 ของปริมาณการใช้พลังงาน ตามตารางที่ 1.2 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าน้ำมันดิบ ซึ่งมี สัดส่วนถึง ร้อยละ 88 แต่การผลิตน้ำมันดิบภายในประเทศ มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 12 ของการ จัดหาน้ำมันดิบทั้งประเทศ (สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน กระทรวงพลังงาน)

ตารางที่ 1.2

การใช้ การผลิต การนำเข้าพลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นของประเทศไทย

หน่วย : เทียบเท่าพันบาร์เรลน้ำมันดิบต่อวัน

	2544	2545	2546	2547	2548*
การใช้	1,203	1,282	1,352	1,450	1,525
การผลิต	594	631	672	676	742
การนำเข้า(สุทธิ)	755	795	896	988	969
การนำเข้า/การใช้(%)	63	62	64	68	63
อัตราการเปลี่ยนแปลง(%)					
การใช้	5.2	6.5	5.4	7.3	4.9
การผลิต	1.0	6.2	6.3	0.7	9.4
การนำเข้า(สุทธิ)	10.7	5.3	9.4	13.7	-2.3
GDP(%)	2.1	5.3	6.9	6.2	4.7

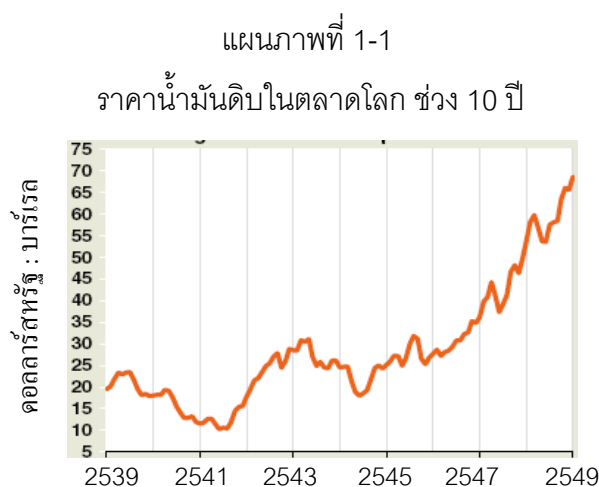
* ประมาณการ

ที่มา : สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน กระทรวงพลังงาน

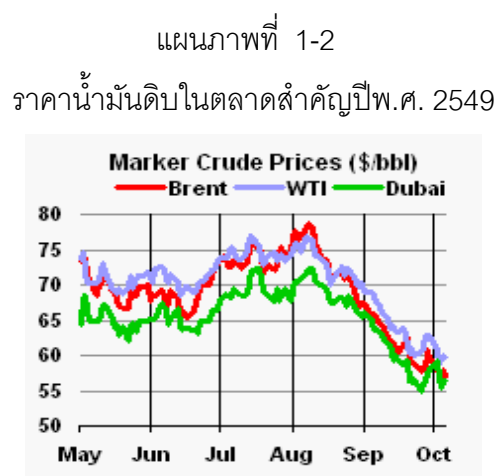
ระดับราคาน้ำมันในตลาดโลกมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในปีพ.ศ. 2539 ราคา น้ำมันดิบในตลาดโลกมีราคาเฉลี่ยประมาณ 20 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล และได้ปรับตัวเพิ่มสูง ขึ้นมาโดยตลอด จนกระทั่งในปีพ.ศ.2550 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกมีราคาเฉลี่ย ประมาณ 72 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล หรือคิดเป็น 3.60 เท่าของราคาเมื่อ 10 ปีที่ผ่านมา ซึ่งการสูงขึ้นของราคา

น้ำมันมีสาเหตุมาจาก ปริมาณความต้องการน้ำมันในตลาดโลก มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจ และการขยายตัวของการค้า โดยในปีพ.ศ. 2549 ปริมาณความต้องการน้ำมันทั่วโลกเพิ่มเป็น 86.0 ล้านบาร์เรลต่อวัน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.7 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ดังแสดงในภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1
แสดงราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

ที่มา: Bloomberg

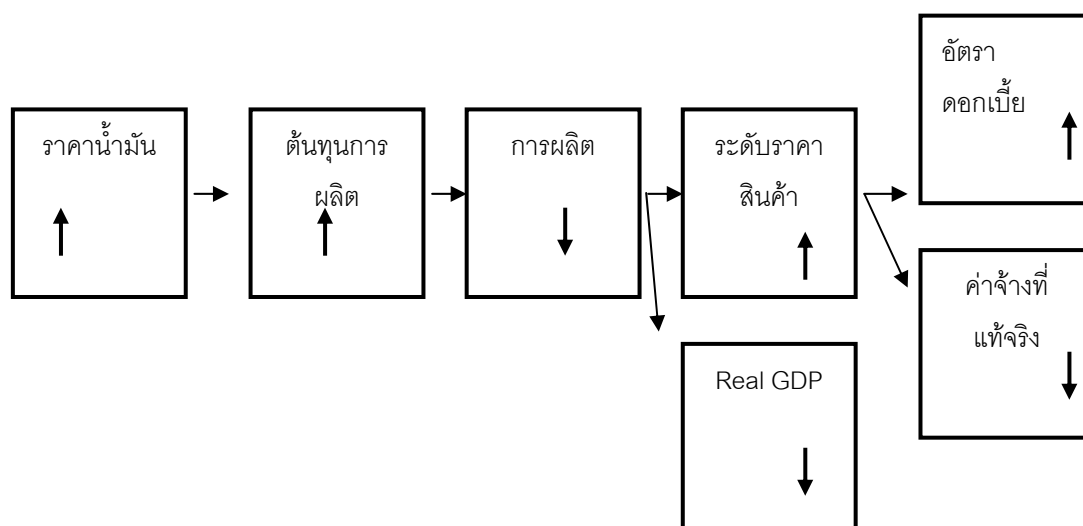

ที่มา: Reuter

ประเทศไทยไม่สามารถหลีกเลี่ยง ผลกระทบของราคาน้ำมันดิบของตลาดโลก ที่ปรับตัวสูงขึ้นได้ เนื่องจากประเทศต้องพึ่งพิงการนำเข้าน้ำมันดิบจากต่างประเทศในสัดส่วนที่สูงมาก ดังนั้น เมื่อแนวโน้มน้ำมันดิบตลาดโลกสูงขึ้นราคาน้ำมันในประเทศไทยจะปรับสูงขึ้นตามไปด้วย โดยผลการสูงขึ้นของราคาน้ำมันนั้น จะเป็นไปตามทฤษฎีจากผลกระทบทางด้านอุปทาน (classic supply-side effect) เนื่องจากในการศึกษานี้จะเน้นไปทางด้านผู้ผลิต ซึ่งจากทฤษฎีสามารถอธิบายได้ว่า ถ้าระดับราคาน้ำมันดิบซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานในการผลิตสูงขึ้น จะทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น, อุปทานรวมลดลง, ผลผลิตมวลรวมในประเทศที่แท้จริงลดลงและเกิดอุปสงค์รวมส่วนเกิน ดังนั้นระดับราคาสินค้าจึงปรับตัวเพิ่มขึ้น ซึ่งการสูงขึ้นของระดับราคานี้จะทำให้อัตราดอกเบี้ยปรับตัวเพิ่มขึ้นและค่าจ้างที่แท้จริงลดต่ำลง จากข้างต้นสรุปได้ว่า การสูงขึ้นของราคาน้ำมันจะลดการเติบโตของผลผลิตมวลรวมในประเทศ, ระดับราคาสินค้าเพิ่มขึ้น, อัตราดอกเบี้ยปรับตัวเพิ่มขึ้นและค่าจ้างที่แท้จริงลดต่ำลง สามารถเขียนขั้นตอนต่างๆ ได้ดังภาพที่ 1.2

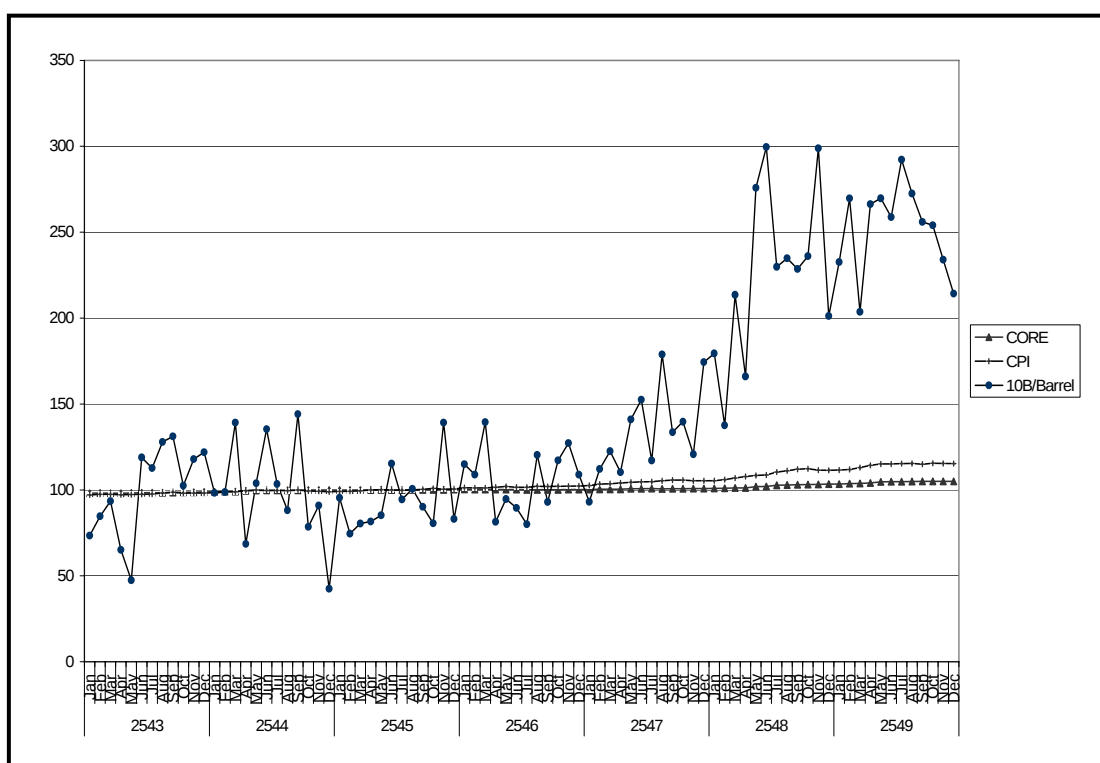
ภาพที่ 1.2

ผลกระทบจากการสูงขึ้นของราคาน้ำมัน ซึ่งอธิบายด้วย classic supply-side effect

ซึ่งการสูงขึ้นของอัตราเงินเฟ้ออันเนื่องมาจากราคาน้ำมันที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น จะทำให้ทั้งอัตราเงินเฟ้อทั่วไป และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานปรับตัวสูงขึ้น เนื่องมาจากการปรับขึ้นราคาสินค้าของผู้ประกอบการ ตามต้นทุนการผลิตและการขนส่งที่ปรับเพิ่มสูงขึ้นจากราคาน้ำมันซึ่งสามารถแสดงได้ดังภาพที่ 1.3 คือ

ภาพที่ 1.3
แสดงความสัมพันธ์ของราคาน้ำมันดิบและ CPI รายเดือน
ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2543:1 ถึงปีพ.ศ. 2549:12

ที่มา: จากตารางที่ 77 Consumer Price Index by Group (2002=100) ธนาคารแห่งประเทศไทย

ส่วนด้านการดำเนินนโยบายการเงินนั้น ในปัจจุบันธนาคารแห่งประเทศไทยได้ดำเนินนโยบายการเงินแบบเป้าหมายเงินเฟ้อ หรือการมุ่งไม่ให้อัตราเงินเฟ้อสูง หรือต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนด มาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2543 ซึ่งกระบวนการดำเนินนโยบายการเงินภายใต้กรอบของเป้าหมายเงินเฟ้อต้องมีความน่าเชื่อถือ และการสร้างความน่าเชื่อถือจะเริ่มต้นจาก การกำหนดเป้าหมายของเงินเฟ้อที่ยอมรับได้และปฏิบัติได้ โดยพิจารณาจากอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยของประเทศคู่ค้าในช่วง 10 ปีก่อนหน้านั้น เพราะว่า อัตราเงินเฟ้อของไทยไม่ควรจะสูงกว่าของประเทศคู่ค้า จึงจะสามารถทำการค้ากันได้ ส่วนเป้าหมายขั้นต่ำก็ไม่ควรต่ำกว่าศูนย์จะได้ไม่เกิดภาวะเงินฝืด และการที่เลือกใช้อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเป็นเป้าหมาย เพราะว่า มีความผันผวนน้อยกว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไป เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานได้มีการตัดรายการสินค้ากลุ่มอาหารสด (ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงง่าย รวมถึงมีลักษณะตามฤดูกาล) และสินค้ากลุ่มพลังงาน (ซึ่งอยู่นอกเหนือการควบคุมของนโยบายการเงิน) ออก เหลือแต่รายการสินค้าที่ราคาเคลื่อนไหวตามกลไกตลาด ซึ่งอัตราดอกเบี้ยที่ใช้ปรับ

ขึ้นลงตามนโยบายนั้น คือ อัตราดอกเบี้ย 14 วันในตลาดพันธบัตรซื้อคืน เพราะว่าอัตราดอกเบี้ย 1 วัน และ 7 วัน ใช้เป็นเครื่องมือในการปรับสภาพคล่องในตลาดช่วงสั้นๆ สำหรับอัตราดอกเบี้ย 30 วันนั้นมีธุรกรรมไม่มากนักจึงไม่เหมาะสมที่จะใช้ปรับขึ้นลงตามนโยบาย และการที่ธนาคารแห่งประเทศไทยทยอยขึ้นดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตรระยะเวลา 14 วัน เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยดังกล่าวควรจะอยู่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของอัตราเงินเฟ้อ หรือควรจะอยู่สูงเพียงพอที่จะเพิ่มระดับการออมภายในประเทศได้เพื่อที่จะสามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนในระยะต่อไป

ดังนั้นเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ราคาน้ำมัน และทำให้อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานปรับตัวสูงขึ้นนั้น หากวิกฤตการณ์มีความรุนแรงมากก็อาจจะทำให้ระบบเศรษฐกิจขาดเสถียรภาพได้ ดังนั้น ผู้ดำเนินนโยบายการเงินแบบ Inflation targeting อาจจะเข้าไปแทรกแซงในระบบเศรษฐกิจ โดยผ่านการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย 14 วันในตลาดพันธบัตรซื้อคืน เพื่อรักษาระดับเงินเฟ้อและรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจ และ อัตราดอกเบี้ย 14 วัน (ซึ่งเปรียบเสมือนกับการกู้เงิน หรือการให้กู้เงิน โดยมีพันธบัตรเป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันระหว่างธนาคารแห่งประเทศไทยกับธนาคารพาณิชย์) ยังเป็นนโยบายการเงินทางอ้อมให้ ธนาคารพาณิชย์ ต้องปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยตาม ซึ่งนอกจากจะทำให้ต้นทุนการกู้เพื่อการลงทุนของผู้ผลิตปรับตัวสูงขึ้นแล้ว ยังทำให้การออมของผู้บริโภคมากขึ้นตามไปด้วย และการจับจ่ายก็จะน้อยลง จึงทำให้ต้องลดกำลังการผลิตลง ตามกำลังซื้อที่ลดลง ดังนั้นการเติบโตของเศรษฐกิจอาจเกิดการชะลอตัวลง และถ้าสมมติว่าประเทศอื่นไม่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย ดังนั้นอัตราดอกเบี้ยที่ปรับเพิ่มขึ้นจะทำให้อัตราดอกเบี้ยของประเทศไทยอยู่สูงกว่าประเทศอื่น ซึ่งจะเกิดภาวะเงินทุนไหลเข้าตลาดเงินของประเทศไทย เพราะด้วยวิสัยของนักลงทุนที่ต้องการสร้างกำไรสูงสุดจากเงินทุนที่มีอยู่ ย่อมทำการเคลื่อนย้ายเงินทุนจากแหล่งที่ให้ผลตอบแทนต่ำไปยังแหล่งที่ให้อัตราผลตอบแทนที่สูงกว่า ซึ่งส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนแข็งค่าขึ้น (appreciate)

จากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น การเปลี่ยนแปลงของราคาน้ำมันน่าจะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจทั้งผลกระทบทางตรง และผลกระทบทางอ้อมอันเนื่องมาจากการดำเนินนโยบายการเงิน ดังนั้นจึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจในการศึกษา ผลกระทบของราคาน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้นจนอาจจะเกิดวิกฤตการณ์ราคาน้ำมันต่อระบบเศรษฐกิจ และผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตัวแปรเศรษฐกิจเหล่านั้นว่า เกิดขึ้นจากปัจจัยใดระหว่างราคาน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้น หรือจากการดำเนินนโยบายทางการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทยในการควบคุมระดับเงินเฟ้อ หรือเกิดจากทั้ง 2 ปัจจัยเพื่อที่จะเป็นแนวทางในการป้องกัน และแก้ไขได้ตรงตามปัญหา และสาเหตุที่เกิดขึ้น

โดยในการศึกษานี้จะใช้แบบจำลอง Vector autoregression (VAR) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาค ตัวแปรทางนโยบายการเงิน และ วิกฤตการณ์น้ำมัน โดยจะทำการวิเคราะห์ทั้งแบบจำลองที่เป็นเชิงเส้น (Linear model) และแบบจำลองที่ไม่เป็นเชิงเส้น (Nonlinear model) รวมทั้งทำการวิเคราะห์การตอบสนองต่อความแปรปรวน (Impulse response function) ซึ่งทำให้ทราบถึงการตอบสนองของตัวแปรต่างๆ เมื่อเกิด วิกฤตการณ์ (shock)ราคาน้ำมันขึ้น รวมทั้งมีการวิเคราะห์ การแยกส่วนของความแปรปรวน (Variance decomposition) ซึ่งทำให้สามารถแยกได้ว่า ผลกระทบต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นนั้น มาจากวิกฤตการณ์ราคาน้ำมัน หรือ จากการส่งผ่านของตัวแปรอื่นๆในแบบจำลอง

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. ศึกษาถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงราคาน้ำมันต่อตัวแปรเศรษฐกิจมหภาค
2. เปรียบเทียบผลการศึกษาระหว่าง แบบจำลองที่เป็นเชิงเส้นและแบบจำลองที่ไม่เป็นเชิงเส้นในการศึกษาถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงราคาน้ำมันต่อตัวแปรเศรษฐกิจมหภาค

1.3 ขอบเขตการศึกษา

ผลกระทบของราคาน้ำมันดิบต่อตัวแปรเศรษฐกิจมหภาค ในที่นี้จะพิจารณาเพียง 4 ด้าน คือ 1.ผลผลิตมวลรวมในประเทศที่แท้จริงซึ่งนำข้อมูลผลผลิตมวลรวมในประเทศรายไตรมาส มาปรับเป็นรายเดือนด้วยดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมราย (MPI) 2. การเงินได้แก่ อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตรระยะ 14 วัน อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานและอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง 3.ด้านราคาน้ำมัน และ 4.ด้านตลาดแรงงานได้แก่ อัตราค่าจ้างที่แท้จริง เนื่องจากตัวแปรหลักทางเศรษฐกิจและการเงินตามแนวทางของธนาคารแห่งประเทศไทย คือ ระดับราคา ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศ การลงทุนภาคเอกชน ปริมาณเงินในระบบ อัตราดอกเบี้ย และอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งตัวแปรที่แสดงถึง วิกฤตการณ์ราคาน้ำมันจะพิจารณาตามความหมายของ 1.Mork (1989) และ Mork et.al. (1994) 2. Lee et.al., (1995) 3.Hamilton (1996) ส่วนตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาการดำเนินนโยบายการเงิน จะพิจารณาจาก อัตราดอกเบี้ย 14 วันในตลาดพันธบัตรซื้อคืน จึงทำให้อัตราเงินเฟ้อที่พิจารณา คือ อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

โดยช่วงของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาจะเริ่มตั้งแต่ เดือนมกราคม ปีค.ศ. 2001 ถึงเดือน ธันวาคม ปี ค.ศ. 2006 รวมทั้งสิ้น 72 เดือน อันประกอบไปด้วย 6 ตัวแปรคือ ผลผลิตมวลรวมใน

ประเทศที่แท้จริง, อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน,ราคาน้ำมันนำเข้า, RP 14 วัน ,ค่าจ้างที่แท้จริง และอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง

1.4 วิธีการศึกษา

การศึกษาลักษณะของวิกฤตการณ์ราคาน้ำมันต่อเศรษฐกิจมหภาคของประเทศไทย จะใช้แบบจำลอง Vector Error Correction Model (VEC) ของ 6 ตัวแปรคือ ผลผลิตมวลรวมในประเทศที่แท้จริง, อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน, ราคาน้ำมันนำเข้า, RP 14 วัน ,ค่าจ้างที่แท้จริง และอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ในการวิเคราะห์แบบจำลองทั้ง 4 แบบ อันประกอบไปด้วยแบบจำลองที่เป็นเชิงเส้น (Linear model) และแบบจำลองที่ไม่เป็นเชิงเส้น (Nonlinear model) ซึ่งแบ่งเป็นสามส่วนคือ

- (1) asymmetric specification
- (2) scaled specification
- (3) net specification

การใช้ VAR ในการวิเคราะห์ เป็นการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปร แต่ไม่รวมถึงความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแปรต่างๆ ดังนั้นจึงต้องใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ Granger-causality test ร่วมในการทดสอบว่ากลุ่มค่าในอดีต (Lagged Values) ของตัวแปรหนึ่งจะมีความสามารถในการอธิบายพฤติกรรมของตัวแปรภายใน (Endogenous Variable) ที่ต้องการทดสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนความเหมาะสมในการประมาณค่าของแบบจำลอง ระหว่างการวิเคราะห์แบบเชิงเส้น (linear specification) และแบบที่ไม่เป็นเชิงเส้น (Nonlinear specification) จะพิจารณาจากการตอบสนองต่อความแปรปรวน (Impulse response function) และ Goodness of fit อื่นๆเช่น ค่า Akaike Information Criterion (AIC) และ Schwarz Bayesian Information Criterion (BIC) ในการพิจารณาว่า ทั้ง 4 แบบจำลองนี้แบบใดเหมาะสำหรับการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างราคาน้ำมัน กับตัวแปรทางเศรษฐกิจ

การพิจารณาขนาดผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงราคาน้ำมันต่อเศรษฐกิจมหภาคของทั้ง 4 แบบจำลอง จะพิจารณาจาก การตอบสนองต่อความแปรปรวน (Impulse response

function) ส่วนด้านบทบาทของนโยบายการเงินภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงราคาน้ำมัน และวิกฤตการณ์น้ำมัน ในการตอบสนองต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจ จะพิจารณาจากการแยกส่วนของความแปรปรวน (Variance decomposition)

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

ในการศึกษานี้จะทำให้ทราบถึงว่า การเปลี่ยนแปลงของราคาน้ำมันในปัจจุบัน คือ การปรับตัวสูงขึ้นของราคาน้ำมัน หรือวิกฤตการณ์ราคาน้ำมัน (Oil Price Shocks) ในความหมายหนึ่งใน 3 ความหมายของ Mork (1989) และ Mork et.al.(1994), Lee et.al.(1995), Hamilton (1996) รวมไปถึงขนาดผลกระทบของราคาน้ำมัน ในความหมายของราคาน้ำมันสูงขึ้น และ ความหมายของวิกฤตการณ์ราคาน้ำมันต่อตัวแปรเศรษฐกิจมหภาค ดังนั้นผลการศึกษาที่ได้จึงเป็นแนวทางหนึ่ง ในการช่วยประเมินผลกระทบของราคาน้ำมันที่มีต่อผลผลิตมวลรวมในประเทศ, อัตราดอกเบี้ย และด้านอัตราเงินเฟ้อ ภายใต้สถานการณ์ 2 สถานการณ์คือ ความผันผวนของราคาน้ำมัน และเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ราคาน้ำมัน เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกัน และแก้ไขได้ตรงตามปัญหาและสาเหตุที่เกิดขึ้น

1.6 โครงสร้างการศึกษา

สำหรับองค์ประกอบการศึกษาในวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย

- บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึงที่มาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ ขอบเขตการศึกษา วิธีการศึกษา และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
- บทที่ 2 กล่าวถึงแนวคิดทางทฤษฎี
- บทที่ 3 กล่าวถึงวรรณกรรมปริทัศน์
- บทที่ 4 กล่าวถึงวิธีการศึกษา
- บทที่ 5 กล่าวถึงผลการศึกษา
- บทที่ 6 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ